

[PARTYKULARNY *ai*

Oba a jasne.

sg m N partykularny. ◊ *G* partykularn(e)go. ◊ *L* partykularnym. ◊ *pl N subst* partykularn(e). ◊ *A subst* partykularn(e). ◊ *L* partykularnych.

Sł stp, Cn brak, Linde XVII – XVIII w.

1. *Poszczególny, konkretny, określony* [*particularis* – *częstny, stuczasty Mącz 281c; osobny, odłączony od drugih – particularis Cn*]: Bo iefliżby tá iedność prawdziwa powfzechnemu kościołowi/ o którym w Kredzie mowimy/ należąca/ do łámego pártikulárneho Rzymfkiego kościoła przywiewzowaná być miála [...] *BronApokr 250.*

Szereg: »partykulamy, pojedynkowy«: gdyż temu łámemu powfzechnemu kościołowi włáfnie należy tá iedność/ okrom ktorey nikt zbáwion być nie może/ toć żáden pártikulárny pojedynkowy kościół/ á pogotowiu y Rzymfki tey iedności zbáwienney [...] łobie łámemu przywłászczáć nie może *BronApokr 250.*

2. *Obejmujący w administracji kościołów innowierczych w Polsce niższą jednostkę niż dystrykt*: a od tych pieniędzy pożytek obracać będą na ministerium lubelskie, na szkoły partykularne, na katechisty *AktaSynod III 178.*

Wyrażenie: »partykulamy synod« [*szyk zmienny*]: Senijorowie wszędzie w dystrykciech mają być dwa albo czterzej na partykularnym albo dystryktowym synodzie od wszech ministrów [...] obierani *AktaSynod III 8, 9.*

KW